

Datum 2011-06-28

FI Dnr 10-4762

Finansinspektionen

Box 7821

SE-103 97 Stockholm

[Brunnsgatan 3]

Tel +46 8 787 80 00

Fax +46 8 24 13 35

finansinspektionen@fi.se

www.fi.se

Förändrade föreskrifter om värdepappersrörelse

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i föreskrifterna (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse (värdepappersföreskrifterna). Ett syfte med ändringarna är att, med bibehållet skydd för investerare, förbättra och förtydliga värdepappersföreskrifterna, vilket skapar förutsättningar för en effektivare tillämpning av reglerna. Ett annat syfte är att anpassa värdepappersföreskrifterna till det nya fondregelverket. Ändringar genomförs i lagen (2004:46) om investeringsfonder (LIF) samt i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:11) om investeringsfonder bl.a. med anledning av UCITS 4-direktivet¹. Ett övergripande mål med ändringarna är att uppnå en bättre överensstämmelse med det så kallade genomförandedirektivet² till MiFID³ (genomförandedirektivet).

Med ändringarna kommer bland annat begreppet *företagsledningen* tas bort. Genomförandedirektivet innehåller bestämmelser om vilket ansvar och vilka uppgifter som ligger på företagsledningen. Dessa bestämmelser måste, enligt Finansinspektionens uppfattning, förstås i ljuset av nationella regler. Finansinspektionen har därför förtydligat bestämmelserna om företagsledningen så att styrelsens och den verkställande direktörens ansvar framgår tydligare. Dessutom har Finansinspektionen valt att peka ut vissa interna riktlinjer som styrelsen måste fastställa. Bakgrunden till dessa förändringar är att Finansinspektionen har sett ett ökande behov av att göra värdepappersinstitutens styrelser mer involverade i den tillståndspliktiga verksamheten.

En annan förändring är att begreppet *värdepappersföretag* genomgående ersätts av det i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (LV) definierade begreppet *värdepappersinstitut*.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

² Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet, (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26–58).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1–44).

Vidare genomför Finansinspektionen förtydliganden som ska förenkla ansökningsprocessen för de företag som ansöker om ytterligare tillstånd enligt LV. Finansinspektionen genomför även en ny kundskyddsbestämmelse med anledning av det nya fondregelverket, som innebär att information om ändrade fondbestämmelser ska vidarebefordras på ett varaktigt medium till de slutliga fondandelsägarna.

Innehåll

1. Utgångspunkter	4
1.1. Nuvarande och kommande reglering	4
1.2. Målet med regleringen	4
1.3. Rättsliga förutsättningar	5
1.4. Ärendets beredning	5
1.5. Regleringsalternativ	5
2. Motivering och överväganden.....	6
2.1. ”Värdepappersföretag” byts mot ”värdepappersinstitut”	6
2.2. Förtydligande avseende tillämpningsområdet (1 kap.)	7
2.3. Närståendeförhållanden till relevant person förtydligas	7
2.4. Tydligare portalparagraf till kapitlet om tillståndsansökan (3 kap.) ...	8
2.5. Mer information vid ansökan om verksamhetstillstånd	9
(1 och 3 kap.).....	9
2.6. Bilagorna 1 a, 1 b och 2 uppdateras (4 kap.).....	10
2.7. Bolagsorganens ansvarsområden förtydligas (6 kap.).....	11
2.8. Tydligare krav på funktionen för regelefterlevnad (6 kap.).....	18
2.9. Tydligare regler om egna affärer (8 kap.)	18
2.10. Tydligare krav för uppdragsavtal (9 kap.).....	19
2.11. Skydd av kunders tillgångar (10 kap. 6 §)	19
2.12. ”Förvaltarkonto” byts mot ”samlingskonto”	20
(10 kap. och 14 kap).....	20
2.13. Reglerna om incitament ändras (12 kap.).....	20
2.14. Faktablad (14 kap.).....	21
2.15. Information om ändrade fondbestämmelser (14 kap.)	21
2.16. Uppgifter som ska rapporteras till Finansinspektionen.....	23
3. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	24
4. Förslagets konsekvenser	25
4.1. Berörda företag.....	25
4.2. Kostnader för berörda företag	25
4.3. Särskilt om kostnader för små företag.....	28
4.4. Konsekvenser för konsumenterna	28

1. Utgångspunkter

1.1. Nuvarande och kommande reglering

De grundläggande EU-regelverken för värdepappersområdet är MiFID, genomförandedirektivet och genomförandeförordningen⁴. De två senare kan anses fylla ut MiFID, som åtminstone i delar har karaktär av ett ramdirektiv. MiFID har genomförts i Sverige med LV, och genomförandedirektivet har genomförts med värdepappersföreskrifterna. Regelverket har varit i kraft i Sverige sedan den 1 november 2007.

I regelverket på den svenska värdepappersmarknaden finns bland annat bestämmelser om vilka investeringstjänster och investeringsverksamheter som värdepappersinstitut får tillhandahålla, vilka organisatoriska krav som ställs på dessa företag och särskilda kundskyddsbestämmelser.

Med det nya fondregelverket förändras bland annat reglerna om organisation, uppföranderegler och regler om avtal som ska ingås med ett förvaringsinstitut för fondbolag. Vidare tillkommer regler om användningen av derivat och matar- och mottagarfonder samt fondfusioner. Det nya regelverket möjliggör att större förändringar kan göras av t.ex. fondens inriktning och därför tillkommer regler som ska upprätthålla skyddet för fondandelsägarna. Finansinspektionen genomför delar av detta regelverk genom ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:11) om investeringsfonder. Vissa av de nya reglerna i fondregelverket berör även värdepappersinstitut.⁵ Det innebär att reglerna för värdepappersmarknaden behöver ses över för att det nya fondregelverket ska kunna genomföras fullt ut.

Det ska i sammanhanget tilläggas att kommissionen för närvarande genomför en översyn av EU-regelverket på värdepappersområdet. Resultatet av denna översyn kommer sannolikt att innebära att Finansinspektionen inom något år behöver inleda ännu en revidering av värdepappersföreskrifterna.

1.2. Målet med regleringen

Målet med ändringarna är att, med bibehållet skydd för investerare, förbättra och förtydliga värdepappersföreskrifterna. Ändringarna skapar förutsättningar för en effektivare tillämpning av reglerna. Vidare är målet att anpassa värdepappersföreskrifterna till det nya fondregelverket. Därför införs en bestämmelse som ska skydda fondsparare i fonder som är förvaltarregistrerade. Ett över-

---

⁴ Kommissionens förordning 1287/2006/EG om genomförande av direktiv 2004/39 vad gäller dokumentationsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, (EUT L 241, 2.9.2006 s. 1).

⁵ Jfr skäl 3 till UCITS 4-direktivet. För en närmare beskrivning av UCITS 4 hänvisas till SOU 2010:78 och prop. 2010/11:135 om investeringsfondfrågor.

gripande mål med ändringarna är att uppnå en bättre överensstämmelse med det så kallade genomförandedirektivet till MiFID.

1.3. Rättsliga förutsättningar

Ändringarna utgår från de bemyndiganden som finns i 6 kap. förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden.

Det ska särskilt framhållas att Finansinspektionen, enligt 6 kap. 1 § 9 och 10 i förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden, närmare får föreskriva om styrelsens ansvar och om interna riktlinjer. Finansinspektionen har motsvarande bemyndigande för kreditinstitut i 5 kap. 2 § 4 förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse.

Finansinspektionen har även fått ett bemyndigande att meddela föreskrifter om på vilket sätt information om ändringar i fondbestämmelser ska vidarebefordras till fondandelsägarna. Detta bemyndigande har införts i 6 kap. 1 § 19 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden. Med stöd av detta bemyndigande inför Finansinspektionen en ny bestämmelse i värdepappersföreskrifterna (14 kap. 35 §).

1.4. Ärendets beredning

Finansinspektionen har i detta regelarbete valt att inte använda sig av en extern referensgrupp. När arbetet inleddes var avsikten endast att genomföra mycket få materiella förändringar. Ett möte med Svenska Fondhandlareföreningen genomfördes ändå under våren 2010, då föreningen informerades om att regelarbetet skulle starta. Finansinspektionen tog samtidigt emot synpunkter från föreningen.

Under regelarbetets gång uppmärksammades att det fanns ett behov av att förändra värdepappersföreskriften mot bakgrund av att nya fondregler skulle genomföras i svensk rätt. Det framkom även ett behov av att i största möjliga mån samordna värdepappersföreskrifterna med de ändringar som planerade att genomföras i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:11) om investeringsfonder, för att i så stor utsträckning som möjligt harmonisera regelverken. Detta har medfört att ändringarna har blivit mer omfattande än vad som var tänkt när projektet inleddes. Förslaget till ändringar remitterades mellan den 24 februari 2011 och den 24 mars 2011. Huvuddelen av remissinstansernas synpunkter redogörs för nedan.

1.5. Regleringsalternativ

Så som framgått ovan genomför värdepappersföreskrifterna krav som följer av EU-direktiv. Bindande nationella regler måste antas för att ett EU-direktiv ska anses vara genomfört i nationell rätt. Ett av målen med ändringarna är att rätta till och förtydliga värdepappersföreskrifterna och dessutom bättre anpassa des-

sa till bakomliggande direktiv. Därför saknas andra alternativ än föreskriftsform.

2. Motivering och överväganden

Nedan redogörs för ändringarna och de överväganden som har gjorts. Motiveringarna är i huvudsak övergripande. I några fall kommenteras enskilda paragrafer och begrepp.

2.1. ”Värdepappersföretag” byts mot ”värdepappersinstitut”

Finansinspektionens ställningstagande: I värdepappersföreskrifterna ska genomgående användas begreppet värdepappersinstitut istället för värdepappersföretag och företag. Begreppet värdepappersinstitut är definierat i LV.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I värdepappersföreskrifterna används genomgående begreppet värdepappersföretag utan att dess innebörd finns definierad. Detta har inneburit en viss oklarhet vid tillämpningen av regelverket. I LV används värdepappersinstitut som ett samlingsbegrepp för värdepappersbolag, svenska kreditinstitut som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige. Finansinspektionen har inte funnit något skäl mot att använda detta samlingsbegrepp också i värdepappersföreskrifterna. Denna ändring underlättar tillämpningen av värdepappersföreskrifterna, och eventuella missförstånd som kan uppstå med att använda ett begrepp som inte är definierat undviks.

Grundprincipen för att fastställa om en regel är tillämplig för en viss verksamhet är densamma som tidigare. Utöver den aktuella bestämmelsen måste det inledande kapitlet om reglernas tillämpningsområde beaktas. Exempelvis ska ett utländskt företag inom EES, som driver värdepappersrörelse från en filial i Sverige, bara tillämpa vissa i 1 kap. 4 § uppräknade bestämmelser trots att det är ett värdepappersinstitut.

2.2. Förtydligande avseende tillämpningsområdet (1 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: Reglerna om värdepappersföreskrifternas tillämpningsområde förtydligas. Föreskrifterna ska gälla för värdepappersinstitut om inte annat anges. Svenska kreditinstitut ska däremot endast tillämpa reglerna för den del av verksamheten som avser värdepappersrörelsen.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: I och med att begreppet värdepappersföretag ändras till värdepappersinstitut, finns det skäl att samtidigt göra ett förtydligande av första paragrafen i första kapitlet som anger tillämpningsområdet.

Svenska kreditinstitut ska tillämpa reglerna i lagen (2004:297) om bank och finansieringsrörelse. Värdepappersföreskrifterna behandlar särskilt de regler som är specifika för värdepappersmarknaden. Ett kreditinstitut som erbjuder tjänster på värdepappersmarknaden är skyldig att följa LV och dessa regler. Genom ändringen tydliggörs i vilken utsträckning som värdepappersföreskrifternas är tillämpliga på kreditinstituts verksamhet.

2.3. Närståendeförhållanden till relevant person förtydligas

Finansinspektionens ställningstagande: Med närståendeförhållande ska avses en relevant persons make, sambo, omyndiga barn som står under den relevanta personens vårdnad och andra närstående som vid tidpunkten för när transaktionen ägde rum har haft ett gemensamt hushåll med den relevanta personen i minst ett år.

Remisspromemorian: Förslaget saknades i denna del.

Remissinstanserna: Inga synpunkter har kunnat lämnas på detta förslag.

Finansinspektionens skäl: Bestämmelsen om relevant persons släktskapsförhållande i värdepappersföreskrifterna behöver förtydligas. I genomförandedirektivet finns en definition på vilka personer som ska anses ha ett släktskapsförhållande med en relevant person. Enligt artikel 2.7 är det den relevanta personens maka, make eller en person som i enlighet med nationell lagstiftning betraktas som likställd med dessa, ett minderårigt barn eller styvbarn till den relevanta personen, och alla andra släktingar till den relevanta personen som har delat samma hushåll med denna person under minst ett år den dag då den berörda transaktionen äger rum. I detta sammanhang kan noteras att de tre kategorier som räknas upp i artikel 2.7 i allt väsentligt överensstämmer med de tre första närståendekategorierna i artikel 1.2 a till c i tredje genomförandedi-

rektivet⁶ till marknadsmissbruksdirektivet⁷. Begreppen släkting och styvbarn är dock inte definierade i genomförandedirektivet vilket medför att artikeln är svår att tolka.

Begreppen släkting och styvbarn är inte heller vanligt förekommande i svenska regleringssammanhang. En svensk definition av närståendekretsen finns i 5 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (AnmL). Artikel 1.2 a till c i tredje genomförandedirektivet motsvarar 5 § första stycket 1-3 AnmL, dvs. make eller sambo till den anmälningsskyldige, omyndiga barn som står under den anmälningsskyldiges vårdnad eller andra närstående till den anmälningsskyldige, om de har gemensamt hushåll med honom eller henne sedan minst ett år.

Finansinspektionen anser att det är lämpligare att använda begrepp som redan är införda i svensk rätt och som således har varit föremål för utredning.⁸ En sådan möjlighet att anpassa reglerna till rättssystemets egenskaper i varje medlemsstat finns i genomförandedirektivet (se skäl 6). Det bör anmärkas att registrerad partner ska omfattas av begreppet make eller sambo.

Remissinstanserna har inte givits möjlighet att lämna synpunkter på detta förslag eftersom förändringarna genomfördes efter remisstidens utgång. Innebörden av bestämmelsen förändras inte, men det är angeläget att ändra den befintliga lydelsen eftersom den nuvarande inte är tillräckligt tydlig. Enligt Finansinspektionens uppfattning är ändringen av sådan karaktär att den inte behöver remissbehandlas.

2.4. Tydligare portalparagraf till kapitlet om tillståndsansökan (3 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: En anvisning om vilka bestämmelser som ska tillämpas av ett värdepappersinstitut som ansöker om ytterligare tillstånd införs i 3 kap. 1 § i värdepappersföreskrifterna. Bestämmelsen avses inte medföra någon förändring i vad ett värdepappersinstitut redan idag ska tillämpa vid ansökan om ytterligare tillstånd.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

---

⁶ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L 162, 30.4.2004, s. 70).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16).

⁸ Prop. 2004/05:142 s 138 ff.

Finansinspektionens skäl: Finansinspektionen får många frågor kring utökat tillstånd att driva värdepappersrörelse och tillstånd till sidotjänster och sidoverksamhet. Genom att tydliggöra vilka bestämmelser som ett värdepappersinstitut som ansöker om ytterligare tillstånd ska tillämpa underlättas för företagen. Finansinspektionen förväntas därmed få färre frågor och bör därför kunna omfördela resurser till annat.

2.5. Mer information vid ansökan om verksamhetstillstånd (1 och 3 kap.)

Kundkategorisering, intressekonflikter och incitament

Finansinspektionens ställningstagande: Undantaget i 1 kap. 2 § andra stycket att lämna uppgifter om kundkategorisering tas bort för svenska kreditinstitut och utländska företag som ansöker om tillstånd. I 3 kap. om ansökan om tillstånd införs två nya bestämmelser, dels att en ansökan ska innehålla riktlinjer om hantering av intressekonflikter, och dels en redogörelse för hanteringen av incitament.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Bestämmelserna om kundkategorisering ligger till grund för kundskyddsreglerna i LV och värdepappersföreskrifterna. Bestämmelserna om kundskydd är centrala i värdepappersrörelsen. Finansinspektionen har inte funnit något bärande skäl till varför svenska kreditinstitut och utländska företag med filial i Sverige ska vara undantagna från att lämna in uppgifter om kundkategorisering i samband med ansökan, detta särskilt eftersom reglerna ändå ska tillämpas i verksamheten efter att tillstånd har meddelats.

I 3 kap. 2 § i värdepappersföreskrifterna finns en förteckning över vilka uppgifter en ansökan om tillstånd att driva värdepappersrörelse ska innehålla. Vid prövning av en ansökan granskar Finansinspektionen närmast regelmässigt hur sökanden avser att hantera intressekonflikter i värdepappersrörelsen. För att förenkla handläggningen hos Finansinspektionen och för att understryka vikten av att företag med tillstånd att driva värdepappersrörelse hanterar intressekonflikter anser Finansinspektionen att det är lämpligt att sökanden bifogar sina riktlinjer för hur intressekonflikter ska hanteras.

Som ett led i att upprätthålla förtroendet för värdepappersmarknaden är det viktigt att värdepappersinstituten är öppna och tydliga med vilka eventuella incitament som finns i verksamheten (jfr 12 kap. i värdepappersföreskrifterna). Ett företag som ansöker om tillstånd ska därför redan i ansökan redogöra för sin hantering av incitament. En sådan åtgärd ger Finansinspektionen bättre kontrollmöjligheter.

Revisorns behörighet

Finansinspektionens ställningstagande: Till en ansökan om tillstånd att bedriva värdepappersrörelse ska företaget bifoga ett revisorsintyg, utfärdat av en auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen, som visar att företaget uppfyller det kapitalkrav som anges i 3 kap. 6 § LV.

Remisspromemorian: Saknade förslag i denna del.

Remissinstanserna: Revisorsnämnden har på eget initiativ uppmärksammat att det av värdepappersföreskrifterna inte framgår om det revisorsintyg, som visar att företaget uppfyller de kapitalkrav som ställs i LV, ska utfärdas av bolagets revisor eller av en särskilt utsedd revisor. Inte heller framgår, för det fall intyget kan utfärdas av annan revisor än bolagets, om denne kan vara godkänd utan att ha avlagt revisorsexamen.

Finansinspektionens skäl: Enligt 3 kap. 2 § tredje punkten värdepappersföreskrifterna ska ett företag som ansöker om tillstånd att bedriva värdepappersrörelse till sin ansökan bland annat bifoga ett revisorsintyg, som visar att företaget uppfyller de kapitalkrav som uppställs i 3 kap. 6 § LV. Av 3 kap. 5 § andra stycket LV framgår vidare att ett värdepappersbolag ska ha minst en revisor som bolagsstämman utsett och som är auktoriserad eller godkänd med avlagd revisorsexamen. Det ställs alltså särskilda krav på företagets revisor efter det att Finansinspektionen har meddelat tillstånd till att bedriva värdepappersrörelse. Kravet på tillräckligt startkapital är en central rörelseregel. Uppfyller ett företag under tillsyn inte nivån för startkapitalet ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Finansinspektionen anser att det är lämpligt att den revisor som i samband med ansökan om tillstånd intygar företagets startkapital ska ha motsvarande kompetens och utbildningsnivå som företagets revisor ska ha efter att Finansinspektionen har meddelat tillstånd.

Eftersom detta förslag inte fördes fram av Finansinspektionen har övriga remissinstanser inte haft möjlighet att lämna synpunkter under remisstiden; däremot har Revisorsnämndens påpekande tillförts och varit tillgängligt i ärendet. Finansinspektionen bedömer att det saknas rimliga skäl till varför det ställs olika krav på revisorerna i de olika bestämmelserna som redovisas ovan. Bakgrunden till Finansinspektionens bedömning är att denna förändring, som inte påverkar de reglerade företagen, skapar tryggare underlag för Finansinspektionens bedömningar vid ansökan om tillstånd.

2.6. Bilagorna 1 a, 1 b och 2 uppdateras (4 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: Informationskraven i bilaga 1 a och 1 b sammanförs till en och samma bilaga, bilaga 1. I samband med detta kompletteras bilaga 1 och 2 med de uppgifter om anknutna ombud som har tillkommit i Europeiska värdepapperstillsynskommittén:s (CESR) mallar

(CESR är sedan 1 januari 2011 ombildad till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten - ESMA).

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Såväl bilaga 1 a, 1 b som bilaga 2 till värdepappersföreskrifterna är översättningar av de mallar som CESR tagit fram för underrättelse av filialverksamhet respektive gränsöverskridande verksamhet i annat EES-land.

I CESR:s mallar utgör den text som finns i bilaga 1 a och 1 b till värdepappersföreskrifterna en enda bilaga. Mallarna är sedan 2009 också kompletterade med uppgifter om anknutna ombud.⁹ Denna komplettering är inte införd i bilagorna 1 a och 1 b till värdepappersföreskrifterna.

Både bilaga 1 a och 1 b ska fyllas i när ett företag ska göra en underrättelse om filialverksamhet eller anknutet ombud. Finansinspektionen anser att det inte finns anledning att dela upp texten i två bilagor. Texten i bilagorna går dessutom enkelt att sammanföra till en enda bilaga. Genom en sådan åtgärd torde också företagets och Finansinspektionens hantering underlättas. I samband med en sådan förändring är det lämpligt att texten i bilagan uppdateras med uppgifter om anknutna ombud i enlighet med CESR:s mallar.

2.7. Bolagsorganens ansvarsområden förtydligas (6 kap.)

Begreppet företagsledningen tas bort

Finansinspektionens ställningstagande: Begreppet företagsledningen tas bort ur värdepappersföreskrifterna eftersom det inte ger någon vägledning om vilket bolagsorgan som ansvarar för en viss uppgift. I stället anges uttryckligen vad som åvilar styrelsen och vilka uppgifter som den verkställande direktören kan ansvara för. På detta sätt tydliggörs vilket ansvar styrelsen och den verkställande direktören har i ett värdepappersinstitut.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Bankföreningen och Sveriges Advokatsamfund välkomnar att Finansinspektionen klargör vilket ansvar som gäller för styrelsen och den verkställande direktör och att detta sker i överensstämmelse med svensk associationsrätt. Svenska Fondhandlareföreningen och Svenska Bankföreningen invänder dock att det inte är för-

---

⁹ Protocol on MiFID Passport Notifications, May 2007 (updated October 2009) Ref: CESR/07-317c.

enligt med principerna i 8 kap. aktiebolagslagen (ABL) att peka ut både styrelsen och den verkställande direktören som direkt ansvariga såsom sker i förslaget till 6 kap. 6 § andra stycket och 7 § i värdepappersföreskrifterna. Föreningarna menar att den verkställande direktören bör ha ansvaret för i 6 § andra stycket angivna uppgifter. En följd av detta är att resultatet av den verkställande direktörens arbete i denna del ska rapporteras till styrelsen. Sveriges Advokatsamfund konstaterar att klara och tydliga föreskrifter är ett oeftergivligt rättssäkerhetskrav. Det är särskilt viktigt när Finansinspektionens ingripande mot ett finansiellt företag kan få konsekvenser för en enskild styrelseledamot.

Finansinspektionens skäl: Finansinspektionen har i tillsynen av de finansiella företagen iakttagit ett växande behov av att göra företagens styrelser mer delaktiga i den tillståndspliktiga verksamheten. Det är viktigt att styrelsen tar ett aktivt ansvar för att styra och utöva kontroll över verksamheten. Detta visas inte minst av de ingripanden som Finansinspektionen har gjort under senare år. Finansinspektionen anser därför att denna princip bör förtydligas i föreskrifterna.

I MiFID ges ingen närmare beskrivning av vilka som ska leda ett värdepappersinstitut eller hur de ska fördela ansvaret sinsemellan. Däremot innehåller genomförandedirektivet bestämmelser om vilket ansvar och vilka uppgifter som åvilar en företagsledning. Dessa bestämmelser är överförda till värdepappersföreskrifterna.

I genomförandedirektivet används begreppet företagsledningen (på engelska ”director” eller ”senior management”) för att beskriva vilken funktion i värdepappersinstitutet som en regel avser att träffa. I övrigt lämnas till de nationella rättsordningarna och deras associationsrätt att närmare fylla begreppet med innebörd.¹⁰ Orsaken till detta är bland annat att det inom gemenskapen finns nationella särdrag som behöver omhändertas vilket svårligen görs i EU:s rättsakter.

Inom svensk associationsrätt skiljer lagstiftaren på bolagsorganens roller. Principen i de svenska allmänna associationsrättsliga reglerna, vilka för aktiebolagsformen finns i 8 kap. ABL, utgår från att beslutskompetens och arbetsuppgifter fördelas mellan styrelsen och den verkställande direktören. Styrelsen är ansvarig för bolagets verksamhet och svarar för bolagets organisation och förvaltning. Den verkställande direktören ska sköta den löpande förvaltningen enligt styrelsens riktlinjer och anvisningar. I värdepappersföreskrifterna görs i dag ingen skillnad mellan styrelsen och den verkställande direktörens ansvar.

Eftersom styrelsens och den verkställande direktörens ansvar och uppgifter allmänt skiljer sig åt anser Finansinspektionen att det är lämpligt att det också framgår av bestämmelsen att den verkställande direktören är ansvarig för att institutet fullgör sådana skyldigheter som ligger inom ramen för den verkställande direktörens uppgifter enligt lag och andra författningar samt styrelsens

---

¹⁰ Jfr skäl 6 till genomförandedirektivet.

riktlinjer och anvisningar. En sådan generell bestämmelse bedömer Finansinspektionen vara i linje med reglerna i genomförandedirektivet och den är dessutom en naturlig utlöpare av bestämmelserna om bolagsorganens uppgifter och ansvar i ABL. Liknande ändring genomförs också på fondområdet i samband med att Finansinspektionen nu beslutar om nya föreskrifter om investeringsfonder.

I konsekvens med ovanstående anser Finansinspektionen att övriga bestämmelser i värdepappersföreskrifterna, som tidigare enbart har pekat ut företagsledningen som ett kollektiv, tydligare ska ange vilket ansvar som vilar på respektive bolagsorgan.

Med ändringarna av värdepappersföreskrifterna separeras styrelsens och den verkställande direktörens ansvar i högre grad än idag. Båda organen behöver t.ex. inte fastställa samma riktlinjer. Det är naturligt att det bolagsorgan som fastställer en riktlinje också bär ansvar för att regelbundet bedöma och se över denna. Därutöver torde den verkställande direktören, som ansvarar för den löpande förvaltningen, normalt vara bäst skickad att bedöma hur reglerna lämpligast ska se ut för att fungera i organisationen. Därför är det naturligt att den verkställande direktören regelbundet ser över effektiviteten i rutiner, åtgärder, metoder och liknande och håller styrelsen underrättad om detta. Styrelsen har därför möjlighet att låta denna uppgift utföras av den verkställande direktören. Om brister uppmärksammas bör det enligt Finansinspektionen åligga både styrelse och den verkställande direktören att vidta lämpliga åtgärder.

Det är nödvändigt att påpeka att styrelsen förväntas ha mycket god kännedom om alla interna regler som gäller för företagets verksamhet. Även om styrelsen låter den verkställande direktören fastställa en viss riktlinje bär styrelsen ändå det övergripande ansvaret för att den riktlinjen är ändamålsenlig för verksamheten.

Styrelsen ska fastställa vissa riktlinjer

Finansinspektionens ställningstagande: Styrelsen ska fastställa interna riktlinjer om redovisning, regelefterlevnad, riskhantering, revisionsplan, hantering av klagomål, egna affärer och hantering av intressekonflikter. Dessa interna riktlinjer bedöms vara av sådan väsentlig betydelse för ett värdepappersinstituts rörelse att det inte är lämpligt att det åligger någon annan än styrelsen att fastställa dem. I andra fall kan den verkställande direktören fastställa interna riktlinjer.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag. I promemorian föreslogs också att det åligger styrelsen att fastställa riktlinjer för hur uppdrag som inte spelats in ska hanteras. Detta har justerats till att denna skyldighet åligger styrelse *eller* den verkställande direktören (se 21 kap. 3 §).

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen anser att även om det i ABL anges att styrelsen ska utföra vissa uppgifter, så hindrar inte detta delegation. Det

framstår alltså inte som självklart att Finansinspektionen i en föreskrift kan införa ett förbud mot delegation från styrelsens sida i vissa avseenden. För att kunna göra detta torde krävas stöd i lag. Vidare påpekar Bankföreningen att regleringen inte heller är lämplig därför att det medför en urholkning av rollfördelningen mellan styrelse och verkställande direktör. Med regleringen kommer styrelsen att fastställa riktlinjer på en rad områden som rör den löpande verksamheten för en värdepappersrörelse. Styrelsen är ett kontrollerande organ och kan inte fullgöra den uppgiften på ett fullgott och objektivt sätt om styrelsen blir ålagd alltför detaljerade uppgifter. Den kommer i dessa fall att kontrollera sig själv. Till sist påpekar Bankföreningen att det är särskilt nödvändigt att den verkställande direktören ska kunna fastställa riktlinjer på vissa områden i de fall ett värdepappersinstitut bedriver en omfattande verksamhet i flera länder. Värdepappersföreskrifterna bör i denna del ge utrymme för antagande av interna riktlinjer som kan anpassas till det enskilda institutets förutsättningar.

Svenska Fondhandlareföreningen och Svenska Bankföreningen påpekar att de nya detaljerade kraven på vilka riktlinjer som ska antas av styrelsen inte helt överensstämmer med MiFID och därför i formell mening utgör så kallad ”gold plating”, dvs. att lagstiftare eller myndigheter i medlemsstaten lägger på ytterligare krav när ett EU-direktiv ska genomföras i nationell rätt. Vidare frågar föreningarna om dessa regler kommer att anmälas till kommissionen. Föreningarna anser att det inte kan uteslutas att dessa krav leder till ökade administrativa kostnader och att inanslagna filialer kan få särskilda problem att efterfölja dem till följd att det finns andra regler i värdepappersinstitutets hemland.

Det är enligt Fondhandlareföreningen och Bankföreningen oklart vilket bemyndigande Finansinspektionen stöder sig på beträffande vilka riktlinjer som ska antas av styrelsen. I vart fall för värdepappersbolag anges styrelsens ansvar i 8 kap. 7–8 §§ LV och bestäms till att styrelsen bland annat *ska se till* att det finns riktlinjer samt att de utvärderas och ses över regelbundet. Men Finansinspektionen refererar inte till bemyndigandet som hänför sig till styrelsens ansvar (6 kap. 1 § 9 punkten i förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden).

Föreningarna påpekar vidare att många riktlinjer som styrelsen enligt förslaget ska fastställa måste bli mycket övergripande till sin karaktär för att passa en verksamhet i både Sverige och EES-filialer. En särskilt omständighet är att medlemsstaternas regler fortfarande skiljer sig åt, vilket måste beaktas vid utformning av riktlinjer så att dessa inte står i strid med någon av de tillämpliga lagstiftningarna. Det kan därmed knappast bli frågan om riktlinjer utan policier som styrelsen fastställer.

Fondhandlareföreningen och Bankföreningen anser att riktlinjer för att hantera uppdrag som inte spelats in (jmf 21 kap. 3 § andra stycket) rimligen borde överlåtas till den verkställande direktören att fastställa.

Föreningarna anser även att rimlig tid ska ges för anpassning till en ny ordning. En riktlinje som ska antas av styrelsen kanske kan behöva omarbetas för att

vara mer övergripande och generell. Föreningarna anser att åtminstone fyra månader är en lämplig tidsfrist.

Vidare måste det vara möjligt att vid fara för dröjsmål delegera till den verkställande direktören att ändra i befintliga riktlinjer intill dess att styrelsen getts tillfälle att sammanträda. Det blir ju allt vanligare att nya regelverk ska börja tillämpas mycket kort tid efter det att de slutliga reglernas innehåll blivit kända.

Under alla förhållanden, anser föreningarna, måste det klargöras vad som gäller för inansmällda filialer när det gäller riktlinjer enligt 18, 19 och 20 kap. Det torde för dessa inte vara möjligt att kräva att det är styrelsen eller verkställande direktören som fastställer riktlinjerna om detta inte också följer av hemlandsreglerna.

Finansinspektionens skäl: I MiFID-regelverket anges inte vilket bolagsorgan i ett värdepappersinstitut som ska anta en viss riktlinje, utan endast att det åligger företagsledningen. Eftersom begreppet företagsledningen får fyllas ut av de nationella rättsordningarna kan det knappast anses olämpligt eller utgöra så kallad gold plating om en medlemsstat väljer att ge närmare instruktioner för ett visst bolagsorgan i enlighet med den nationella associationsrätten. En sådan instruktion innebär inte att bolagen åläggs ytterligare betungande åtaganden eftersom företaget i vilket fall som helst måste följa regeln. Möjligen kan invändas att en sådan instruktion något inskränker företagets handlingsfrihet. Detta ska emellertid vägas mot det alltmer uppenbara behovet av att göra finansiella företags styrelser mer delaktiga i den tillståndspliktiga verksamheten. Det ska tilläggas att denna förändring är i linje med Finansinspektionens syn på styrelsens ansvar i finansiella företag som den tidigare kommit till uttryck i bl.a. de allmänna råden (FFFS 2005:1) om styrning och kontroll av finansiella företag, de allmänna råden (FFFS 2005:12) om rapportering av händelser av väsentlig betydelse och föreskrifterna (FFFS 2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning.

I de ingripanden som Finansinspektionen har gjort de senaste åren har det visat sig att många styrelser inte har varit tillräckligt insatta i den verksamhet som företaget har bedrivit. Finansinspektionen anser därför att det är viktigt att det framgår vilka särskilda uppgifter som alltid ska åligga styrelsen att utföra. Det handlar bland annat om att styrelsen ska fastställa vissa interna riktlinjer som är av sådan viktig och central karaktär att det krävs att styrelsen sätter sig in i dessa.

Innebörden av att vissa riktlinjer ska fastställas av styrelsen är att styrelsen inte får delegera uppgiften att besluta om riktlinjerna till någon annan. Som Bankföreningen och Fondhandlareföreningen framfört är riktlinjer för att hantera uppdrag som inte spelats in, vilket regleras i 21 kap. 3 §, av mer operativ karaktär och de bör kunna fastställas av den verkställande direktören.

Utgångspunkten är att stöd av lag behövs för att inskränka styrelsens delegationsrätt. Som framgår av avsnitt 1.3 finns bemyndigande i LV och BFL med tillhörande förordningar för Finansinspektionen att meddela föreskrifter beträffande styrelsens ansvar och uppgifter. Frågan om en viss uppgift kan delegeras av styrelsen till någon annan ska avgöras utifrån uppgiftens karaktär och betydelse.¹¹ Redan av allmänna aktiebolagsrättsliga regler följer att en styrelse inte har en oinskränkt rätt att delegera uppgifter till någon annan. Det bör emellertid framhållas att ABL är en ramlagstiftning som under vissa förhållanden kan behöva fyllas ut med ytterligare bestämmelser för att fungera ändamålsenligt i ett specifikt sammanhang. Utifrån det näringsrättsliga regelverk som LV och bokföringslagen (1999:1078) (BFL) utgör ställs ytterligare krav på de finansiella företagen och deras bolagsorgan. Det är därför naturligt att närmare ange ansvarsområdet för styrelsen respektive den verkställande direktören i värdepappersföreskrifterna.

När det gäller rollfördelningen mellan bolagsorganen följer av förarbetena till ABL att styrelsen ansvarar för att utöva tillsyn över att den verkställande direktören fullgör sina åligganden. Styrelsens ställning som ett överordnat organ i förhållande till den verkställande direktören innebär att styrelsen kan välja att själv avgöra ärenden som ingår i den löpande förvaltningen. Den verkställande direktörens rätt att sköta den löpande förvaltningen upphör i en viss fråga om styrelsen tar sin bestämmanderätt i anspråk i den frågan. Det skulle dock strida mot lagstiftningens grunder om styrelsen gör så stora ingrepp i den verkställande direktörens rätt att sköta den löpande förvaltningen att denne i realiteten inte längre kan anses ha ställning som verkställande direktör.¹² Det faktum att Finansinspektionen har valt att närmare reglera vilka riktlinjer som styrelsen ska fastställa, vilka övervakande uppgifter den ska ha och vilken information som styrelsen ska få ta del av kan, enligt Finansinspektionen, knappast innebära att den verkställande direktören fräntas sådana traditionella uppgifter att det skulle strida mot grundtankarna bakom ABL.

Det är svårt att uppnå Finansinspektionens intention att göra styrelsen mer delaktig i och ta ett större ansvar för den tillståndspliktiga verksamheten om styrelsen inte behöver sätta sig in i värdepappersinstitutets viktigare styrdokument. Det talar för att begränsa styrelsernas rätt att delegera vissa uppgifter. Samtidigt ingår i Finansinspektionens uppdrag att inte överreglera de finansiella företagen, eller att skapa ett beteende som inte är naturligt för bolagsorganen. Det motiverar att endast de riktlinjer som är av en övergripande styrande karaktär ska fastställas av styrelsen.

Det ska också noteras att eftersom en styrelse själv avgör i vilken utsträckning den utfärdar anvisningar i rent operativa frågor kan det operativa ansvaret skifta från ett bolags styrelse till ett annat.¹³ Det innebär i sin tur att remissynpunk-

---

¹¹ Prop. 2004/05:85 s. 617 f.

¹² Se prop. 1997/98:99 s. 205 och prop. 1975:103 s. 374.

¹³ Se prop. 1997/98:99 s. 205.

ten att en styrelse i viss mån kan komma att kontrollera sig själv förlorar sin tyngd.

Finansinspektionen har identifierat följande riktlinjer som ska fastställas av styrelsen. Det är riktlinjer för redovisning (6 kap. 4 §), riktlinjer för regelefterlevnad (6 kap. 8 §), riktlinjer för riskhantering (6 kap. 11 §), revisionsplan (6 kap. 14 §), riktlinjer för hantering av klagomål (7 kap. 1 §), riktlinjer för egna affärer (8 kap. 1 §)¹⁴ och riktlinjer för hantering av intressekonflikter (11 kap. 3 §). Dessa riktlinjer är enligt Finansinspektionen av avgörande betydelse för ett värdepappersinstituts möjligheter att driva en sund verksamhet och leva upp till gällande regelverk. De är av sådan karaktär att de normalt inte behöver förändras under stark tidspress. Finansinspektionen har inte funnit samma skäl för övriga riktlinjer att fastställas av styrelsen. Det innebär t.ex. att riktlinjer om avbrottsfri verksamhet (6 kap. 3 §) och om utförande av order (18 kap. 6 §) får fastställas av den verkställande direktören.

Beträffande de svenska värdepappersinstitut som bedriver en omfattande och bred verksamhet som dessutom är gränsöverskridande kan följande nämnas. Avsikten är att de riktlinjer som styrelsen ska fastställa inte omfattar den direkt operativa verksamheten där det kan finnas ett behov av att snabbt uppdatera riktlinjerna. De uppräknade riktlinjerna är av en sådan organisatorisk och mindre verksamhetsspecifik karaktär att det inte borde vara ett hinder att styrelsen ska fastställa dem även om verksamhet bedrivs i mer omfattande form och gränsöverskridande. Dessutom avser dessa riktlinjer regler som inte faller in under värdepappersstatens tillsynsansvar enligt artikel 32 i MiFID. Det är istället förhållanden som regleras och kontrolleras från hemmedlemsstaten. Utländska företag som bedriver värdepappersrörelse från inansmällda filialer i Sverige behöver alltså inte tillämpa bestämmelserna om de riktlinjer som identifierats ovan.

Inansmällda filialer som bedriver värdepappersrörelse i Sverige ska bl.a. tillämpa interna riktlinjer om bästa orderutförande (18 kap.), bästa utförande vid diskretionär förvaltning (19 kap.) och hantering av kunders order (20 kap.). Som framgår ovan behöver dessa riktlinjer inte fastställas av styrelsen utan kan fastställas av den verkställande direktören. I de fall någon av de utländska rättsordningarna inom EES accepterar att annan än styrelsen eller den verkställande direktören får fastställa dessa riktlinjer¹⁵ finns alltså en potentiell konflikt mellan de regler som gäller i filialens hemmedlemsstat och de svenska bestämmelserna. Enligt 8 och 10 §§ lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska filialens verksamhet emellertid ledas av en verkställande direktör som, i alla frågor som rör verksamheten i Sverige, ska handla på det utländska företags vägnar. Finansinspektionen bedömer därför att denna fråga inte utgör något större praktiskt problem.

---

¹⁴ Se även 2.9

¹⁵ Av artikel 9 i genomförandedirektivet följer att det är företagsledningen som är ansvarig för att tillse att företaget fullgöra sina skyldigheter enligt MiFID.

2.8. Tydligare krav på funktionen för regelefterlevnad (6 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: Ett värdepappersinstitut ska ha aktuella och lämpliga riktlinjer och rutiner för att kunna upptäcka vilka risker som finns för att institutet inte fullgör sina förpliktelser enligt LV och andra författningar som reglerar värdepappersinstitutets tillståndspliktiga verksamhet. Funktionen för regelefterlevnad ska ge råd och stöd till relevanta personer som utför investeringstjänster och investeringsverksamhet så att verksamheten drivs enligt dessa regler.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Fondhandlareföreningen och Bankföreningen konstaterar att formuleringen ändrats något men menar att skrivningen ändå är vidare än vad genomförandedirektivet anger. Funktionen för regelefterlevnad har t.ex. sällan ansvar för kapitaltäckningsreglerna, vilka ändå får anses reglera värdepappersinstitutets tillståndspliktiga verksamhet.

Finansinspektionens skäl: Tillämpningsområdet för de interna riktlinjer som ska antas för att upptäcka vilka risker det finns i värdepappersinstitutets regelefterlevnad bör inte vara för snävt. Så som reglerna ser ut i dag ska funktionen för regelefterlevnad bland annat ge råd och stöd så att verksamheten bedrivs enligt LV och andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Begreppet ”andra författningar som reglerar företagets verksamhet” behöver begränsas för att få en bättre överensstämmelse med genomförandedirektivet som i denna del hänvisar till MiFID. Det reglerade området för funktionen för regelefterlevnad bör ta sin utgångspunkt i reglerna i LV och i värdepappersföreskrifterna. Därför bör begreppet ”tillståndspliktig” införas i texten före ordet verksamhet. Därmed utesluts uppgifter som normalt inte ingår i rollen som ansvarig för funktionen för regelefterlevnad. Det kan till exempel vara skattefrågor.

2.9. Tydligare regler om egna affärer (8 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: En ny regel införs som innebär att ett värdepappersinstituts interna regler om så kallade egna affärer ska upprättas i form av riktlinjer och att dessa ska fastställas av värdepappersinstitutets styrelse. Vidare görs vissa redaktionella ändringar av kapitlet för att göra bestämmelserna mera lättlästa.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Med egna affärer avses handel med ett finansiellt instrument som utförs av vissa utpekade personer. Avsikten med regler om egna affärer är att motverka missbruk till följd av t.ex. insiderinformation och

intressekonflikter. Oegentliga egna affärer riskerar att allvarligt påverka allmänhetens förtroende för värdepappersinstitutet och branschen. Finansinspektionen anser att detta område är av sådan art att ett värdepappersinstituts styrelse inte ska kunna delegera rätten att besluta om reglerna.

2.10. Tydligare krav för uppdragsavtal (9 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: Förutsättningarna för att uppdra åt annan att utföra delar av arbete eller funktioner av väsentlig betydelse förtydligas med villkoren (a) att avtalet inte får innebära delegering av styrelsens eller den verkställande direktörens ansvar, och (b) att avtalet inte undergräver, upphäver eller ändrar de villkor som värdepappersinstitutet måste uppfylla för att driva den tillståndspliktiga verksamheten.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Finansinspektionen har konstaterat att formuleringen i 9 kap. 4 § punkten 3 kan uppfattas som motsägelsefull jämfört med 8 kap. 14 § andra stycket LV.

Av 8 kap. 14 § andra stycket LV följer att om ett uppdragsavtal innebär en väsentlig förändring av förutsättningarna för ett värdepappersinstituts tillstånd så ska detta anmälas till Finansinspektionen. 8 kap. 14 § LV har sin grund i artiklarna 13.5 och 16 i MiFID. I dessa artiklar framgår bland annat att tillsynsmyndigheten är skyldig att regelbundet granska att villkoren för den ursprungliga auktorisationen är uppfyllda.

I genomförandedirektivet finns det mer detaljerade regler om utläggning av verksamhet för värdepappersinstitut. Värdepappersinstitutet ska dels se till att vissa krav stadigvarande uppfylls, såsom regelbunden yrkesmässig verksamhet och att huvudkontoret är inrättat i den medlemsstat där det har sitt säte, dels ska ingen av de andra förutsättningarna enligt vilka värdepappersinstitutets tillstånd beviljades upphävas eller ändras. Med ändringen uppnås en bättre överensstämmelse med genomförandedirektivet.

2.11. Skydd av kunders tillgångar (10 kap. 6 §)

Finansinspektionens ställningstagande: Undantaget i 10 kap. 6 § ska även gälla för värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: En grundläggande princip i värdepappersrörelsen är att kunders medel ska hållas avskilda från värdepappersinstitutets tillgångar. Detta framgår av 8 kap. 35 § LV. Ett institut får inte låna in kunders medel för den egna verksamheten. Kundernas medel ska vara skyddade mot institutets borgenärer. Finansinspektionen har i 10 kap. 6 § i värdepappersföreskrifterna gett anvisningar om vilka placeringsalternativ institutet har att välja på.

Denna i lag reglerade skyldigheten att hålla kunders medel avskilda från tillgångarna gäller dock inte för värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen¹⁶. Den gäller inte heller för kreditinstitut. I värdepappersföreskrifterna har endast kreditinstitut hittills varit undantagna från placeringsanvisningarna. Finansinspektionen anser att det är lämpligt att korrigera detta i samband med att värdepappersföreskrifterna ändras.

2.12. "Förvaltarkonto" byts mot "samlingskonto" (10 kap. och 14 kap)

Finansinspektionens ställningstagande: Begreppet förvaltarkonto byts mot samlingskonto i 10 kap. 11 § och 14 kap. 28 §.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Fondhandlareföreningen har tidigare lämnat synpunkter på begreppet förvaltarkonto i värdepappersföreskrifterna. I den svenska översättningen av genomförandedirektivet används ordet samlingskonto. Fondhandlareföreningen har påpekat att begreppet förvaltarkonto har en annan innebörd än samlingskonto eller omnibus account¹⁷. Enligt föreningen är samlingskonto ett bredare begrepp än förvaltarkonto och kan omfatta flera förvaltarkonton.

Finansinspektionens skäl: Med samlingskonto menas ofta att ett värdepappersinstitut samlar flera kunders medel eller finansiella instrument på konto i annat värdepappersinstitut. Förvaltarkonto, som är ett svenskt begrepp, torde vara mindre lämpligt att använda i detta sammanhang eftersom regeln även gäller i de fall samlingskontot finns hos en utländsk aktör. Genom att byta begreppet förvaltarkonto till samlingskonto uppnås en samstämmighet med den svenska språkversionen av genomförandedirektivet.

2.13. Reglerna om incitament ändras (12 kap.)

¹⁶ Enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 LV.

¹⁷ Artikel 19.2 i genomförandedirektivet.

Finansinspektionens ställningstagande: Ett värdepappersinstitut ska upplysa en kund om dennes rättigheter att få ytterligare information för det fall institutet väljer att tillämpa möjligheten att informera om incitament i form av en sammanfattning.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens ställningstagande: Enligt värdepappersföreskrifterna får ett värdepappersinstitut informera en kund om de grundläggande villkoren för incitament i form av en sammanfattning. Om kunden begär det ska mer detaljerade uppgifter lämnas ut. Detta innebär att kunden måste ha kännedom om vilken rätt han eller hon har att kräva ytterligare information. Finansinspektionen anser att denna regel är oproportionerlig i förhållande till kundens kunskapsunderläge. Om ett värdepappersinstitut informerar kunden om denna rättighet jämnas detta förhållande ut. I genomförandedirektivet finns det stöd för en sådan regelförändring. Där anges att en sammanfattning av information om incitament får användas förutsatt att företaget informerar om att det finns annan information om incitament som kan lämnas ut på kundens begäran.

2.14. Faktablad (14 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: 14 kap. 34 § anpassas så att bestämmelsen överensstämmer med UCITS 4-direktivets bestämmelser om faktablad. Dessutom införs en övergångsbestämmelse som gör det möjligt för aktörer att använda förenklade prospekt under en tolv månadersperiod från och med den 1 juli 2011.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Har inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl: Enligt artikel 117 sista stycket i UCITS 4-direktivet ska alla regler som hänvisar till förenklade prospekt, utformas som hänvisningar till basfakta (faktablad) i enlighet med artikel 78 i UCITS 4-direktivet. En sådan hänvisning finns i 14 kap. 34 § i värdepappersföreskrifterna, denna bestämmelse måste därför ändras. Reglerna om basfakta är mer detaljerade än regler om förenklade prospekt. Aktörerna måste ges tid att anpassa sin information till de nya bestämmelserna. I artikel 118.2 i UCITS 4 ges en möjlighet att använda förenklade prospekt under en tolv månadersperiod från att det direktivet träder i kraft.

2.15. Information om ändrade fondbestämmelser (14 kap.)

Finansinspektionens ställningstagande: Information enligt 8 kap. 22 b § LV om ändrade fondbestämmelser ska vidarebefordras på ett varaktigt medium.

Remisspromemorian: Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna: Fondhandlareföreningen och Bankföreningen bedömer att termen varaktigt medium har en annan reglering och eventuellt också betydelse i den kommande lagen om värdepappersfonder jämfört med genomförandedirektivet och värdepappersföreskrifterna.

Föreningarna konstaterar vidare att väsentlig information självklart måste framföras till kunderna. Sådan information anser föreningarna ska i första hand vidarebefordras till kunderna på det sätt som avtalats med kunden, dvs. samma kanal bör användas som för annan information om kundens värdepappersinnehav. I andra hand bör det vara tillfyllest att den väsentligaste informationen lämnas på varaktigt medium (i den betydelse som gäller enligt värdepappersföreskrifterna) eller på en hemsida som inte utgör ett varaktigt medium, om villkoren i 2 kap. 3 § i värdepappersföreskrifterna är uppfyllda. I båda fallen bör det förutsättas att värdepappersinstitutet har fått den väsentliga informationen på varaktigt medium i den bemärkelse som avses i fondregelverket.

Konsumentverket har anfört att begreppet varaktigt medium kan behöva förtydligas. Exempelvis kan information på en öppen webbplats i de flesta fall inte anses vara ett varaktigt medium då den ensidigt kan ändras av bolaget. Detta framgår av Marknadsdomstolens praxis.

Finansinspektionens skäl: Det genomförs nya bestämmelser om information till fondandelsägare i 4 kap. 12 § LIF. Syftet med bestämmelserna är att den slutliga fondandelsägaren ska få information om att villkoren för fonden som andelsägaren har placerat i är på väg att ändras. Informationen ska underlätta för andelsägaren att fatta beslut om att antingen fortsätta att vara andelsägare i fonden eller att lösa in andelarna.

Det finns en definition av varaktigt medium i värdepappersföreskrifterna¹⁸, den är densamma som i genomförandedirektivet. Finansinspektionen ser inget skäl till att förtydliga den definitionen.

Informationen till fondandelsägaren ska framföras på ett sådant sätt så att mottagaren har mycket goda möjligheter att tillgodogöra sig den. De alternativ som Fondhandlareföreningen och Bankföreningen föreslår bedöms inte som tillräckliga för att uppnå syftet med regeln. Att överlåta till de enskilda företagen att avgöra på vilket sätt informationsöverföringen ska ske kan medföra betydande och olämpliga skillnader för de slutliga andelsägarna. Att endast lämna informationen på en hemsida torde inte heller vara tillräckligt eftersom den då inte på ett naturligt sätt kommer andelsägaren till del och inte heller är varaktig. Mot bakgrund av att många svenskar fondsparar i olika former, och ofta inte är aktiva i sitt sparande, finns bärande skäl att ställa höga krav på informationsöverföringen.

---

¹⁸ Se 2 kap. 1 § 11.

I förarbetena till den nya lagen som bl.a. genomför UCITS 4 skriver regeringen att det är lämpligt och rimligt att det säkerställs att information om ändringar enligt 4 kap. 12 § LIF i fonden som andelsägaren har placerat i alltid kommer fram till fondandelsägarna. Vidare framgår att det är av stor vikt att informationen når varje fondandelsägare för att ge denne en reell möjlighet att reagera på informationen och utnyttja sin rätt till inlösen i tid.¹⁹ Finansinspektionen bedömer därför att det närmare bör regleras i vilken form informationen ska lämnas. En motsvarande reglering införs i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:11) om investeringsfonder.

2.16. Uppgifter som ska rapporteras till Finansinspektionen

Finansinspektionen fastställer: För att identifiera den kund för vars räkning en transaktion har utförts, ska den rapport om gjorda transaktioner med finansiella instrument, som ett värdepappersinstitut ska ge in till Finansinspektionen enligt 10 kap. 3 § LV, innehålla antingen kundens Business Identifier Code (BIC) enligt ISO 9362, eller om kunden inte är ett värdepappersinstitut, en annan unik kod som identifierar kunden.

Remisspromemorian: Detta förslag saknades i den ursprungliga bakgrundspromemorian och remitterades därför i särskild ordning till Svenska Fondhandlareföreningen och Svenska Bankföreningen.

Remissinstanserna: Svenska Fondhandlareföreningen och Svenska Bankföreningen har, förutsatt att ändringen inte innebär någon ändring i sak, ingen synpunkt på kravet att identifiera kund i TRS-rapporteringen.

Vidare anser föreningarna att, när det gäller formuleringen av 14 kap. 35 § 2 i värdepapperföreskrifterna, det klart bör framgå att det är tillräckligt, liksom idag, att ange en unik kod för identifiering av kunden hos institutet. Det kan t.ex. vara ett depånummer, och en kund som har flera depåer kan därför ha en unik kod för varje depå hos institutet.

Föreningarna påpekar även att det på global nivå pågår diskussioner om skapande och införande av nya standarder, sk. Legal Entity Identifier. Om en sådan standard införs kan kravet att använda BIC-kod behöva ses över.

Finansinspektionens skäl: Syftet med transaktionsrapporteringen är att den behöriga myndigheten i varje medlemsland inom EES ska kunna övervaka att värdepappersinstituten agerar hederligt, rättvist och professionellt, samt på ett sätt så att värdepappersmarknadernas integritet främjas. Transaktionsrapporteringen syftar både till att stärka konsumentskyddet och att stävja marknadsmissbruk.

---

¹⁹ Prop. 2010/11:135 s. 249.

För att kunna bedriva en effektiv tillsyn har Finansinspektionen behov av att kunna göra såväl automatiska som manuella jämförelser av kunders transaktioner. På så sätt kan en kunds beteende analyseras och Finansinspektionen kan identifiera handel som t.ex. ur ett marknadsmissbruksperspektiv behöver utredas vidare. Det är därför viktigt att rapporteringen håller en god kvalitet. Därför finns det anvisningar för hur rapporteringen ska gå till.

Det förekommer emellertid att transaktionsrapporteringen till Finansinspektionen brister i kvalitet. Dessa situationer kan ofta klaras upp genom direkta kontakter med berörda institut. Men i vissa fall har bristerna varit av sådan art att det har funnits skäl för Finansinspektionen att göra en riktad tillsynsinsats för att närmare utreda ett rapporterande instituts interna regler och rutiner. Det har tidigare saknats tillfredsställande formella möjligheter att ingripa mot felaktigt rapporteringsbeteende hos värdepappersinstituten, framför allt eftersom rapporteringsanvisningarna inte är fastställda i föreskriftsform.

Varje värdepappersinstitut har en så kallad BIC-kod (Bank Identifier Code) enligt standard ISO 9362. Finansinspektionen anser att det är lämpligt att använda denna kod för att identifiera företaget, dels är den unik för varje företag och dels är det en vedertagen internationell standard. I de fall kunden inte är ett värdepappersinstitut ska en unik kod användas för varje kund. Koden bör användas fortlöpande och konsekvent. Tanken är att den bestämmelse som nu förs in i värdepappersföreskriften inte ska tillföra ytterligare krav på de rapporteringskyldiga värdepappersinstituten utan endast kodifiera den praxis som gäller och samtidigt ge Finansinspektionen möjlighet till att formellt ingripa när det är påkallat.

Reglerna om transaktionsrapportering kommer sannolikt att behöva ses över i samband med att Europeiska Unionen presenterar reviderade regler för värdepappersmarknaden i form av MiFID 2.

3. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Finansinspektionens ställningstagande: Bestämmelserna i 14 kap. 34 och 35 §§ i dessa föreskrifter träder i kraft den 1 augusti 2011.

Som nämnts under avsnitt 2.14 genomförs en övergångsbestämmelse om förenklat prospekt och basfakta (faktablad) som gör det möjligt att använda förenklade prospekt under en tolv månadersperiod från den 1 juli 2011.

Beträffande övriga bestämmelser i dessa föreskrifter träder dessa ikraft den 1 november 2011.

Remisspromemorian: Föreslog ikraftträdande den 1 juli 2011. I övrigt föreslogs en övergångsbestämmelse enligt ovan.

Remissinstanserna: Svenska Fondhandlareföreningen och Svenska Bankföreningen anser att rimlig tid måste ges för anpassning till de nya reglerna, i synnerhet eftersom ingen särskild anledning till brådska föreligger. De föreslår att värdepappersinstituterna bör ges fyra månader att anpassa sina verksamheter.

Finansinspektionens skäl: Det nya fondregelverket kommer att träda ikraft den 1 augusti 2011. Det saknas därför möjlighet att låta de bestämmelser som följer därav träda ikraft ett senare datum.

Såsom två remissinstanser har påpekat kan det finnas anledning för berörda företag att anpassa sina interna riktlinjer och sitt interna arbete enligt de nya reglerna. Därför är det rimligt att medge tre månaders anstånd innan övriga ändringar träder ikraft.

4. Förslagets konsekvenser

4.1. Berörda företag

Ändringarna berör värdepappersinstitut och kan i delar beröra även fondbolag med tillstånd att utföra investeringstjänster och försäkringsförmedlare med tillstånd att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 LV. I dagsläget finns det 135 svenska värdepappersbolag och 34 utländska värdepappersbolag inom EES som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige. Vidare finns 28 kreditinstitut och 49 sparbanker som har tillstånd att bedriva värdepappersrörelse, dessutom finns 22 kreditinstitut med filial i Sverige. Utöver detta har 27 fondbolag tillstånd till diskretionär portföljförvaltning av finansiella instrument och 576 försäkringsförmedlare har tillstånd att utöva sidoverksamhet och omfattas i viss mån av reglerna i värdepappersföreskrifterna.

Storleken på dessa finansiella företag är oerhört varierande. Värdepappersföreskrifterna omfattar alltifrån de fyra stora bankerna till de allra minsta värdepappersbolagen, fondbolagen och försäkringsförmedlarna med en eller ett par anställda.

4.2. Kostnader för berörda företag

Ändringarna utgörs i stora delar av rättelser, språkliga förbättringar och en anpassning till de nya fondbestämmelserna. Den största delen av ändringarna medför inga skillnader i sak mot vad som gäller idag. Därmed bör det inte heller medföra några utökade kostnader i dessa delar. Syftet är i stället att förtydliga värdepappersföreskrifterna för att på så sätt förenkla för företagen att tillämpa reglerna.

I vissa fall kommer emellertid ändringarna innebära vissa förändrade krav för företagen. Finansinspektionen redogör nedan för dessa ändringar.

Ändringarna innebär att svenska kreditinstitut och utländska företag som ansöker om tillstånd att driva värdepappersrörelse från filial redan i ansökan ska presentera hur företagen avser att kategorisera sina kunder. Då det redan idag finns krav på att värdepappersinstitut ska kundkategorisera innebär ändringen inga ytterligare krav eller kostnader utan endast att dessa företag ska ta fram och lämna in kategoriseringen till Finansinspektionen i ett tidigare skede än vad som tidigare krävts.

Ändringarna innebär att dessutom riktlinjer för intressekonflikter bifogas redan vid ansökan om tillstånd. I likhet med vad som sägs ovan om kundkategoriseringen finns redan idag krav på att företag med värdepapperstillstånd ska ta fram sådana riktlinjer. Inte heller detta krav bör därför leda till någon ytterligare ekonomisk börda. Dessutom begär oftast Finansinspektionen redan idag att få ta del av dessa riktlinjer i samband med tillståndsprövningar. Ändringen kan därför huvudsakligen ses som en kodifiering av gällande praxis.

Tillväxtverket har i sin mätning av den administrativa bördan endast kunnat uppge kostnaderna för att ansöka om utökat tillstånd. Den genomsnittliga kostnaden för detta uppgår enligt mätningen till cirka 250 000 kronor. Som angetts bedömer Finansinspektionen att denna kostnad inte kommer att förändras med anledning av ovanstående ändring.

Finansinspektionen anser att tydlighet och öppenhet avseende incitament är centralt för marknadens förtroende för värdepappersinstituten och branschen som helhet. Hanteringen av incitament betonas även i Finansinspektionens tillsyn. Med anledning av detta ska verksamhetsplanen vid en ansökan om tillstånd innehålla en redogörelse om eventuella incitament. Detta medför visserligen ytterligare en formell börda för företagen, men torde enligt Finansinspektionens bedömning inte innebära någon större belastning eftersom uppgifterna enligt gällande regler i värdepappersföreskrifterna ska finnas lätt tillgängliga.

Beträffande incitament kan förtydligandet i 12 kap. 2 § medföra att värdepappersinstituten behöver se över och göra ändringar i informationen till kunderna. Denna förändring, som i praktiken endast innebär ett mindre tillägg i informationen till kunder om vilka möjligheter en kund har att begära närmare information om incitament, torde emellertid kunna genomföras till en mycket liten kostnad. Enligt Tillväxtverkets mätning anges att företagets kostnader för informationsgivning till kunder om incitament uppgår till cirka 8 500 kronor per företag och år. I den mån antalet kunder som efterfrågar en mer detaljerad information ökar med anledning av ändringen kommer också värdepappersinstitutens löpande kostnader för informationsgivningen att öka. Finansinspektionen bedömer dock att kostnaderna förknippade med ändringen bör vara begränsade.

Finansinspektionens syfte med att ta bort begreppet företagsledningen är att klargöra styrelsens och den verkställande direktörens ansvarsområden. Ändringarna innebär att Finansinspektionen pekar ut att styrelsen ska anta vissa

specifika interna riktlinjer, samt att Finansinspektionen pekar ut vissa uppgifter som alltid ska vara styrelsens ansvar. Förslaget kan medföra att de berörda företagen kan behöva se över och omorganisera sitt arbete, vilket möjligen kan innebära omställningskostnader. Finansinspektionen har därför inte möjlighet att göra en samlad bedömning av hur företagens kostnader kan komma att påverkas. Svenska Fondhandlareföreningen och Svenska Bankföreningen påpekar att de nya detaljerade kraven på vilka riktlinjer som ska antas av styrelsen kan innebära ökade administrativa kostnader. Föreningarna anser även att rimlig tid ska ges för anpassning till en ny ordning. En riktlinje som ska antas av styrelsen kanske kan behöva omarbetas för att vara mer övergripande och generell. Föreningarna anser att åtminstone fyra månader är en lämplig tidsfrist.

Finansinspektionen genomför ändringar som i viss mån begränsar det formella ansvaret för företagens funktioner för regelefterlevnad. Syftet med förändringen är att uppnå en bestämmelse som bättre överensstämmer med genomförandedirektivet och uttryckligen utesluter sådant som normalt inte ingår i den traditionella rollen som ansvarig för regelfunktionen. Samtidigt är det viktigt att betona att förslaget inte påverkar ett företags totala ansvar att efterleva gällande författningar och bör inte heller innebära några förändringar avseende de löpande kostnaderna för regelefterlevnad.

Konsekvenserna av att värdepappersinstitut ska vidarebefordra viss information från fondbolaget till fondandelsägarna på ett varaktigt medium innebär att de berörda finansiella företagen måste tillse att det finns fungerande rutiner och system, vilket kommer att innebära såväl initiala som löpande kostnader. Kostnaderna för detta åtagande kan sannolikt skilja sig åt mellan olika företag eftersom det torde bero på hur utbyggt systemstöd som de berörda företagen har. Företagen måste löpande säkerställa att den aktuella informationen når mottagaren på det sätt som de nya reglerna kräver. Finansinspektionen har därför svårt att överblicka kostnaderna för detta förslag. Men kostnaderna kan skilja sig åt från olika aktörer beroende på storlek och hur utbyggda informationssystem som finns. Endast Fondhandlareföreningen och Bankföreningen har kommenterat frågan om dessa kostnader. Även föreningarna har haft svårt att uppskatta kostnaden för att säkerställa att informationen vidarebefordras enligt 8 kap 22 b § i LV. Ett skäl är att det inte går att bedöma hur mycket information det handlar om då det torde tillkomma en del information som inte förekommer idag. Föreningarna noterar dock att förvaltarregistrering inte är den vanligaste formen för att hålla fondandelar, men kommer nog att öka med tiden. De administrativa resurserna kommer öka, särskilt om inte samma informationssystem kan användas som för annan värdepappersinformation.

Med utgångspunkt i att ansvaret endast kommer att avse väsentlig information och att förvaltarregistrering av fondandelar är mindre vanligt, bedömer föreningarna att kostnaderna sannolikt inte torde bli oöverstigliga eller allvarligt påverka kostnaden för en depåttjänst. Men initiala kostnader för ändring av avtal och därav följande kommunikation med kunder kan dock komma att uppgå till avsevärda belopp. I tidigare sammanhang har bedömts att det kan kosta minst 100 miljoner kronor om samtliga depåavtal behöver bytas med godkän-

nande från kund – och behovet av avtalsbyte ökar om inte sedvanliga informationskanaler kan användas.

Det belopp som remissinstansen nämner i sin uppskattning av kostnaderna är högt. Detta ska dock vägas mot att det nya fondregelverket möjliggör nya affärsmöjligheter och i delar en mildare reglering för berörda företag. Det kan dessutom konstateras att de nya reglerna utgör ett utökat och nödvändigt skydd för fondandelsägarna.

4.3. Särskilt om kostnader för små företag

LV och värdepappersföreskrifterna utgör ett detaljerat regelverk som ställer höga krav på den som bedriver värdepappersrörelse. Även om den i värdepappersföreskrifterna inbyggda proportionalitetsprincipen ger mindre aktörer möjlighet att beakta omfattningen, arten och komplexiteten i sin verksamhet vid anpassningen till regelverket får den administrativa bördan relativt sett anses väga något tyngre till dessa företags nackdel. Det krävs helt enkelt en viss kunskap och omfattning av rörelsen för att tillfredsställande kunna följa regelverket. De ändringar som nu genomförs torde emellertid inte drabba mindre värdepappersinstitut värre än andra. Att till exempel revidera styrelsens och verkställande direktörens roller och ansvarsfördelning i enlighet med ovan kan till och med bli enklare i ett mindre bolag än i en större bank med flera olika beslutsnivåer och interna regler.

4.4. Konsekvenser för konsumenterna

Som Finansinspektionen redogjort för tidigare innebär flera av ändringarna en förbättring av företagens information till kunderna. Detta gäller till exempel information om incitament, som innebär att det blir tydligare för kunderna vilken rätt de har att kräva mer omfattande information. Även kravet på att värdepappersinstitutet ska vidarebefordra information om väsentliga ändringar i fondbestämmelserna från fondbolaget till fondandelsägarna innebär en förbättring av konsumentskyddet. Kravet syftar till att ge fondspararna möjlighet att sätta sig in i konsekvenserna av en viss förändring och på så sätt skapa möjligheter för fondspararna att fatta väl underbyggda beslut.

Övriga ändringar bör inte ha en direkt effekt för konsumenterna.
